Η Θεοτόκος αρχή και τέλος της σωτηρίας των ανθρώπων (Θεοπούλα Παναγιώτου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Αυγούστου, 2006

Αποσπάσματα από το βιβλίο "Ο θησαυρός του Δαμασκηνού"

Πάσχα του καλοκαιριού ονομάζει ο πιστός λαός μας την δεκαπενθήμερη περίοδο που ξεκινά την 1η Αυγούστου και καταλήγει στις 15 Αυγούστου, την ημέρα που η Αγία μας Εκκλησία τιμά την Κοίμηση της Υπεραγίας μας Θεοτόκου. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί καθ' όλη την περίοδο αυτή τελούμε παρακλήσεις στην Παναγία, ικετεύουμε τη μεσολάβησή Της, την πρεσβεία της προς τον Υιό Της να μας ευσπλαχνιστεί και να ανοίξει τον Παράδεισο και για μας τους ελεεινούς και τρισάθλιους. Παρακαλούμε την Δέσποινα του κόσμου, την Πλατυτέρα των ουρανών να μεσιτεύει, ώστε να αντιμετωπίσουμε τις ποικίλες δυσκολίες της ζωής, να στεριώσουμε την πίστη μας στην Αγία Τριάδα, να αποφύγουμε το πυρ της κολάσεως.
Έχουμε άραγε αναρωτηθεί πόσα λίγα πράγματα γνωρίζουμε οι σημερινοί Χριστιανοί για την Παναγία μας; Έχουμε άραγε εξετάσει το γιατί η Παναγία αφουγκράζεται τον πόνο μας και ανταποκρίνεται ως αρίστη διακόνισσα στα αιτήματά μας; Έχουμε ερευνήσει το γιατί πρέπει να τιμούμε την αγία Θεοτόκο μας;
Η αναξιότητά μας να περιγράψουμε την Παναγία μας οδηγεί εκ του ασφαλούς να αναφερθούμε στα σχετικά κείμενα του **Αγίου Ιωάννη Δαμασκηνού** που περιγράφει τα **θαύματα που συνέβησαν την ημέρα της Κοιμήσεώς Της** . Να λοιπόν πως εξιστορεί τα γεγονότα και τα θαύματα που τότε συνέβησαν.

Εάν ο ευαγγελισμός ήταν αρχή, έτσι η σημερινή εορτή είναι τέλος, επειδή η Κυρία Θεοτόκος και αρχή και τέλος είναι της σωτηρίας των ανθρώπων Πολλοί άνθρωποι εκλαμβάνουν τη σημερινή ημέρα ως ημέρα λύπης και αφορμή για δάκρυα, επειδή κοιμήθηκε η Κυρία Θεοτόκος εγώ όμως, αναφέρει ο Άγιος Ιωάννης την εκλαμβάνω ως ημέρα ευφροσύνης. Γιατί όσο ήταν στη γη μόνο το χωριό Γεσθημανή την είχε, όταν μετεστάθη στον ουρανό όλος ο κόσμος την απέκτησε βοηθό και επιτηρητή. Γιατί από την γη πήγε στον ουρανό, από τη φθορά στην αφθαρσία, από τη λύπη στη χαρά, από τα φθαρτά στα άφθαρτα, από όλα τα θλιβερά στα χαροποιά και ευφρόσυνα. Για αυτό το λόγο ευφραίνομαι.

Ο βίος της Παναγίας

Η Κυρία Θεοτόκος ήταν 59 ετών, όταν έμελλε να αποθάνει. Η Παναγία όταν πήγε

στο Ιερόν ήταν τριών χρόνων. Στο Ιερό έμεινε δώδεκα έτη και έως να γεννήσει τον Χριστό, πέρασε άλλο ένα έτος. Έζησε και με τον Χριστό άλλα 32 έτη και μετά τη Σταύρωση και την Ανάσταση έζησε άλλα ένδεκα χρόνια. Συνολικά δηλαδή έζησε 59 έτη.
Τρεις ημέρες λοιπόν πριν από την Κοίμησή Της, φανερώθηκε σ' αυτή ο Αρχάγγελος Γαβριήλ με κλαδί φοινικιάς στο χέρι και της λέγει. Να γνωρίζεις Κυρία Θεοτόκε, ότι μετά τρεις ημέρες πρόκειται να μετατεθείς από τη γη στους ουρανούς. Γι' αυτό ευτρέπισε τον εαυτό σου, ετοίμασε τα επιτάφιά σου και ανέμενε την κοίμησή Σου, γιατί έρχεται ο Υιός Σου να παραλάβει την Αγία Σου ψυχή. Αμέσως μετά το άκουσμα αυτό, η Παναγία σηκώθηκε και ανέβηκε στο όρος των Ελαιών, εκεί όπου αναλήφθηκε ο Υιός Της για να προσευχηθεί. Όλα τα δέντρα του βουνού εκείνου τότε κατά θαυμαστό τρόπο έπεσαν και προσκύνησαν αυτή, τη στιγμή που σήκωσε τα χέρια Της και προσευχόμενη είπε: «Υιέ μου μονογενές και αγαπημένε, όπου καταδέχθηκες να έλθεις επί της γης, να σαρκωθείς από τα αίματά μου, εσύ παράλαβέ με και στην βασιλεία Σου «σώνει με ο χωρισμός σου σώνει με η στέρησίς σου Υιέ μου ωσάν ώρισες, ούτω και ποίησον όπου ειμί εγώ, εκεί και ο διάκονος ο εμός αυτό λέγω και εγώ, εκεί όπου είσαι εσύ Υιέ μου ηγαπημένε, εκεί με αξίωσαι να έλθω, ότι η καρδία μου είναι θλιμμένη δια την αγάπην σου».
Αυτά τα λόγια είπε η Παναγία και κατέβηκε από το όρος και πήγε στο σπίτι Της στο χωριό Γεσθημανή. Η Παναγία είχε δυο φουστάνια, το ένα το φόρεσε για την κοίμησή της και το άλλο το χάρισε σε μία πτωχή γειτόνισσα.

Οι Απόστολοι κηδεύουν τη Θεοτόκο

Ο Απόστολος Πέτρος και ο Ιωάννης ο Θεολόγος ήταν σε κοντινά μέρη και δεν απομακρύνονταν από την περιοχή όσο ζούσε η Κυρία Θεοτόκος. Ο Απόστολος Πέτρος είχε πολλή πίστη στην Θεοτόκο ενώ ο Ιωάννης ήταν υιοθετημένος γιος της. Δεν πήγαιναν λοιπόν πολύ μακρυά για να υπηρετούν την Παναγία.
Την τρίτη λοιπόν ημέρα, μετά το μήνυμα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, εκεί που δίδασκαν, τους άρπαξε κάποιο σύννεφο και τους μετέφερε στη Γεσθημανή στο σπίτι της Παναγίας. Κατά παρόμοιο τρόπο μεταφέρθηκαν και οι άλλοι Απόστολοι. Στη Γεσθημανή μεταφέρθηκαν ο Άγιος Διονύσιος Αρεοπαγίτης και ο διδάσκαλός του Άγιος Ιερόθεος. Μόλις τους είδε η Παναγία χάρηκε και τους είπε: «Παιδιά μου καθίστε να σας αποχαιρετίσω, γιατί σήμερα μεταβαίνω στον αγαπημένο μου Υιό. Γιατί ο Άγγελος Γαβριήλ, όπου μου ανήγγειλε τη σύλληψη του Υιού μου, ήλθε πάλι και μου έδωσε αυτό το κλαδί της φοινικιάς και μου είπε πως μετά τρεις ημέρες θα μεταβώ στα ουράνια γι΄ αυτό ευχαριστώ τον Υιό μου και Θεό, επειδή σας μάζεψε όλους, προκειμένου να σας δω» Οι Απόστολοι άρχισαν να κλαίνε. Τότε δακρυσμένος ο Ιωάννης λέγει. «Κυρία Θεοτόκε και μητέρα μου, όταν ο αγαπημένος Υιός σου ήταν μαζί μας τον είχαμε για παρηγοριά. Όταν ανελήφθη στους ουρανούς άφησε ως παρηγοριά εσένα. Τώρα που μας αφήνεις και εσύ ποιόν θα έχουμε παρηγοριά; Ποιός θα μας διδάσκει και θα μας καθοδηγεί;

Τότε η Παναγία κλαίγοντας λέγει: Μη κλαίτε παιδιά μου και με κάνετε και εμένα να λυπούμαι. Μην λυπάσθε για το θάνατό μου. Γιατί μπορεί να μετατεθώ από τη γη, φίλοι του Υιού μου, αλλά δεν πρόκειται να χωρισθώ τόσο από εσάς, όσο και από όλους αυτούς που με επικαλούνται. «αμή εγώ θέλω να είμαι πρέσβυς και μεσίτρια στον αγαπημένο μου Υιό για όλο το χριστιανικό γένος. Μη κλαίτε αλλά κοιτάξτε να με ενταφιάσετε.
Το λόγο πήρε κατόπιν ο Απόστολος Παύλος αλλά και ο Απόστολος Πέτρος αλλά και όλοι οι υπόλοιποι απόστολοι.

Η Παναγία διδάσκει τους Αποστόλους

Βλέποντας την αγάπη και τη θλίψη τους η Παναγία τους απευθύνει μία τελευταία διδαχή. «Βλέπετε παιδιά μου τον κόσμο τούτο εἶναι σαν πραγματεία. Ο δε Θεός είναι ως βασιλέας και εσείς οι δούλοι του αγαπημένου μου Υιού είστε σαν πραματευτάδες. Ήταν κάποτε ένας βασιλιάς μέγας και ισχυρός και είχε δυο δούλους και άκουσε πως σε κάποιο τόπο γίνεται μεγάλο πανηγύρι και οι άνθρωποι κάνουν μεγάλη πραγματεία (επίπονη εργασία). Φωνάζει τους δυο δούλους του και τους λέγει: Πηγαίνετε στο πανηγύρι και κάνετε πραγματεία εκεί. Σε ένα μήνα να γυρίσετε πίσω, γιατί όποιος αργήσει θα αποκεφαλιστεί. Πήραν πολλά χρήματα (χαρίσματα) οι δούλοι και πήγαν στο πανηγύρι. Ο ένας εξ αυτών άγνωστος και μωρός καθώς ήταν επέλεξε να αγοράσει πράγματα που έλειπαν από το βασιλέα και νόμιζε πως τα έχει ανάγκη. Αγόρασε σπίτια, εργαστήρια και χωράφια, όσα δηλαδή ο βασιλιάς δεν είχε ανάγκη και τον άφηναν παντελώς αδιάφορο. Μέχρι να σπείρει ο δούλος αυτός τα χωράφια, να φτιάξει τα εργαστήρια και να επιδιορθώσει όσα σπίτια ήταν χαλασμένα πέρασαν τέσσερις μήνες ίσως και περισσότεροι.
Ο άλλος δούλος, καθώς ήταν φρονιμότερος αγόρασε πολύτιμους λίθους και γύρισε αμέσως στο βασιλιά καί ο βασιλιάς τον τίμησε και τον δόξασε επειδή φάνηκε αντάξιος της εμπιστοσύνης του ὁ πρώτος δούλος λοιπόν αποκεφαλίστηκε και θεωρήθηκε εχθρός του βασιλιά.
Έτσι είστε και εσείς όλοι οι Απόστολοι του Υιού μου σας έστειλε ο αγαπημένος μου Υιός να πάτε στον κόσμο σαν πραματευτάδες και να κερδίσετε τις ψυχές των πλανεμένων ανθρώπων, που άκουσαν το όνομά Του. Και αν κάποιος από εσάς φίλοι μου και παιδιά μου, φανεί φίλος του διδασκάλου του Υιού μου, αυτόν θέλει να τιμήσει και αυτός στην βασιλεία του. Και εάν δεν θέλετε να αρέσετε στον διδάσκαλό σας, μοναχοί σας θα δεινοπαθήσετε. Γι’ αυτό παιδιά μου αγαπημένα τρέξτε να κηρύξετε, να φωτίσετε, να καθοδηγήσετε τον πεπλανημένο κόσμο, για να τον κερδίσετε και να τον πάτε στη βασιλεία του Υιού μου. Μη φοβάσθε από τους βασιλείς, όπου μπορούν μόνο το σώμα σας να βλάψουν ενώ στη ψυχή σας δεν δύνανται να κάμνουν τίποτε αλλά να φοβάσθε το Θεό, όπου δύναται και το σώμα και τη ψυχή σας να ζημιώσει , όπως ακριβώς σας το έλεγε ο Υιός μου. Να έχετε αγάπη και ειρήνη μεταξύ σας, να χαίρεσθε και να ευφραίνεσθε γιατί είναι πολύς ο μισθός σας στην βασιλεία των ουρανών Μπορεί λοιπόν εγώ να μεταβαίνω στη βασιλεία του

Υιού μου αλλά πάντοτε θα είμαι μαζί σας και θα σας στηρίζω και θα σας παρηγορώ στις θλίψεις σας.
Αυτά είπε και άλλα πολλά η Παναγία προς τους Αποστόλους και ευθύς έκλεισε τους αγίους της οφθαλμούς και φώναξε δυνατά: «Υιέ μου εις χείρας σου παρατίθημι το πνεύμα μου». Και κοιμήθηκε Καί την μεν άγια της ψυχή δέχθηκε ο Υιός της στα χέρια του.
Το δε άγιο και θεοδόχο σώμα της το πήραν στους ώμους τους οι μαθητές για να το ενταφιάσουν. Από τη μία μεριά το κρατούσε ο Ιωάννης ο Θεολόγος, από την άλλη ο Πέτρος, από τη τρίτη μεριά ο Ιάκωβος ο αδελφός του Ιωάννη και από την άλλη ο Παύλος. Οι υπόλοιποι Απόστολοι ακολουθούσαν ψάλλοντες και υμνούντες.
Τότε κάποιοι φθονεροί Ιουδαίοι ακούγοντας τους αγγελικούς ύμνους των Αποστόλων επιχείρησαν να πάνε να γκρεμίσουν το κρεβάτι της Παναγίας με το άγιο σώμα της. Όσοι κινήθηκαν εναντίον του σκηνώματος και των Αποστόλων τυφλώθηκαν! Στον πιο τολμηρότερο εξ αυτών που πήγε να πιάσει το κρεβάτι παρενέβη Άγγελος Κυρίου και αοράτως έκοψε τα χέρια του. Κατόπιν αυτών οι Ιουδαίοι βλέποντας το θαύμα μετανόησαν και ικέτευαν τους Αποστόλους να τους γιατρέψουν. Οι Απόστολοι διαπίστωσαν ότι μετανόησαν και πήραν το κλαδί της φοινικιάς και άγγιξαν το πρόσωπο των τυφλωμένων και τα αποκομμένα χέρια του άλλου και με τη βοήθεια της Παναγιάς όλοι γιατρεύτηκαν.

Τα εγκώμια της Θεοτόκου

Όταν έφθασαν στον τάφο, έθεσαν κάτω το λείψανο για να το αποχαιρετίσουν και ένας –ένας που αποχαιρετούσε την Παναγία άρχισε να λέει εγκώμια. Ο Άγιος Ιερόθεος είπε τέτοια εγκώμια όπου όχι εγώ (Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός) όπου είμαι άνθρωπος αμαρτωλός και θνητός αλλά ούτε οι Άγγελοι μπορούσαν να πουν όσα είπε εκείνος.
«Ω θαύμα των πάντων θαυμάτων, όπου βλέπομεν οι άνθρωποι ἡ βασίλισσα του παντός πως άπνους τίθεται; Η Μήτηρ του Ιησού πως απέθανεν; συ είσαι Παρθένε το κήρυγμα των Προφητών σύ είσαι το κήρυγμα το ιδικόν μας ἐσένα προσκυνούσιν οι Άγγελοι, τιμούσιν οι άνθρωποι, δοξάζουσιν οι Άγιοι Χαῖρε λοιπόν Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου, και δια σου μεθ’ ημών... υμνήσατε Άγγελοι, δοξάσετε Προφήται, επαινέσατε Αρχάγγελοι του βασιλέως την Μητέρα, του φωτός τη λυχνίαν, του ουρανού την πλατυτέραν, του στερεώματος την υψηλοτέραν, την προστασίαν των Χριστιανών, και μεσίστριαν του γένους ημών.

Η μετάσταση της Θεοτόκου

Τρεις ημέρες και νύκτες παρέμειναν οι Απόστολοι δίπλα στον τάφο της Παναγίας. Έλειπε μόνο ο Απόστολος Θωμάς, όπως και στην Ανάσταση του Κυρίου. Την τρίτη ημέρα σύννεφο τον αρπάζει και αυτόν και τον πήγε στον τάφο της Παναγίας. Πηγαίνοντας εκεί συνάντησε την Παναγία πάνω από τον τάφο σύσσωμη να

ανεβαίνει στους ουρανούς και καθώς την είδε έκραξε: «Παναγία, Παναγία που υπάγεις»; Και η Παναγία του απαντά:»Δέξου αυτό φίλε μου και έβγαλε τη Τιμία Ζώνη, όπου ήταν ζωσμένη και του την έδωσε. Τότε ο Θωμάς μεταβαίνει στους άλλους μαθητές και έκλαιγε γιατί δεν αξιώθηκε να παραβρεθεί στην Κοίμηση της Κυρίας Θεοτόκου. Όλοι δεν είμαστε μαθητές του ίδιου διδασκάλου, όλοι ένα κήρυγμα δεν κηρύττομε, όλοι δεν έχουμε κεφαλή τον Χριστό μας γιατί εσείς αξιωθήκατε να δείτε το θάνατο της Παναγίας και εγώ όχι. Μήπως δεν αρέσει στο Θεό το κήρυγμά μου, έλεγε με παράπονο ο Θωμάς. Παρακαλούσε δε τους μαθητές να ανοίξουν τον τάφο για να ασπασθεί και να αποχαιρετίσει την Παναγία. Όταν οι Απόστολοι άνοιξαν τον τάφο διαπίστωσαν πως το σώμα απουσίαζε, μετεστάθη στους ουρανούς. Μετά λίγες ημέρες η Παναγία φανερώθηκε ολόσωμη στους Αποστόλους σε μία σύναξη που είχαν. Αυτή τη γιορτή πανηγυρίζομε εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Και πρέπει να τη γιορτάζουμε με δοξολογίες και ευχαριστίες και με καθαρά τη καρδιά μας και όχι να τη γιορτάζουμε με πολυφαγίες, χορούς και μεθύσια, πράγματα που αρέσουν στους δαίμονες. Παναγία Θεοτόκε πρέσβευε υπέρ ημών των αμαρτωλών.

(Πηγή: "Στύλος Ορθοδοξίας", τευχ. 70)